

عنوان مقاله:

بررسی اثر پرایمینگ بر جوانه زنی بذر کنجد (Sesamum indicum L) تحت تنش شوری

محل انتشار:

مجله تحقیقات بذر، دوره 10، شماره 37 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

طاهره کریمی جلیله وندی - دانشگاه شاهد

طیبه سنجری مزاج - دانشگاه شاهد

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تاثیر پرایمینگ بر جوانه زنی بذر کنجد (Sesamum indicum L) در شرایط تنش شوری، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی در سه تکرار انجام گرفت. فاکتورهای آزمایش شامل تنش شوری در چهار سطح (صفر، ۳، ۶، ۹- و ۱۲- دسی زیمنس بر متر)، و پیش تیمار سیتوکینین در دو سطح (شاهد، ۲/۰ میلی مولار و ۵/۰ میلی مولار) و تنظیم کننده رشد اکسین در سه سطح (شاهد، ۲/۰ و ۵/۰ میلی مولار) بود. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر پیش تیمار (سیتوکینین و اکسین) بر درصد جوانه زنی، وزن خشک گیاهچه و شاخص طولی بنیه بذر در سطح یک درصد معنی دار بود. هم چنین اثر سطوح شوری بر همه صفات مورد ارزیابی معنی دار بود. نتایج نشان داد که بیش ترین درصد جوانه زنی (۱۰۰ درصد) مربوط به تیمار شاهد بود که البته با اعمال غلظت های مختلف تنظیم کننده رشد اکسین و سیتوکینین به طور جداگانه و نیز اعمال غلظت های مختلف هر دو نوع تنظیم کننده رشد اکسین و سیتوکینین تحت تنش های مختلف شوری اختلاف معنی داری با تیمار شاهد نداشت و کم ترین آن مربوط به تیمارهای اعمال شوری ۱۲- دسی زیمنس بر متر (۵/۷۵ درصد) بود. بیش ترین بنیه بذر (۹۰/۱۱) مربوط به تیمار اکسین ۵/۰ میلی مولار توام با بدون شوری و کم ترین مربوط به تیمار شوری ۱۲- دسی زیمنس بر متر (۱۹۰/۱) بود. بطور کلی می توان با کاربرد اکسین ۲/۰ درصد جوانه زنی بذر کنجد را در شرایط تنش شوری تا ۶- دسی زیمنس بر متر بهبود بخشید.

کلمات کلیدی:

اکسین، سیتوکینین، بنیه بذر، درصد جوانه زنی، گیاهان روغنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1293403>

